

[Hans Hansen (Rørby).]

nævner det til Belysning af hele Skatte-spørgsmaalet —, er der anderledes Gang i Støvlerne under den nuværende Regering. I Aaret 1929 var Udskrivningen af direkte Skatter, som jeg sagde før, 122 Mill. Kr. og af indirekte Skatter 268,5 Mill. Kr.; men i det sidste Skatteaar, der nu er sluttet, var den indirekte Beskatning 369,7 Mill. Kr. og den direkte, som sagt, 140 Mill. Kr. Den samlede Beskatning er efter de Tal, der foreligger i Statsregnskabet, opgjort til 509,7 Mill. Kr. til Staten.

For Kommunernes Vedkommende har der været en Stigning i omtrent samme Forhold. Ser vi paa den samlede Udskrivning i Kommunerne, var den i 1929 260,8 Mill. Kr. og i 1934—35 358,5 Mill. Kr. Og hvis man dertil lægger Kommunernes indirekte Beskatning paa anden Maade, nemlig gennem Forhøjelse af Gas-, Vand- og Elektricitetspriserne, kommer vi betydelig højere op, til et Beløb, der ligger omkring 70 Mill. Kr. paa samtlige Bykommuner i Landet.

Det vil altsaa sige, at vi har en samlet Skatteudskrivning paa tæt op imod 900 Mill. Kr., naar man lægger hele det offentliges Behov sammen. Jeg tror ikke, det er muligt, at man med en Nationalindkomst paa omtrent 3 Milliarder kan opretholde en Beskatning paa omkring en Trediedel af Indtægterne.

Nu foreslaar man saa at forhøje Skatteudskrivningen, og der er da selvsagt ikke saa stort at bebrejde den nuværende Regering, naar den blot udskriver Skatterne direkte. Men det andet, man nu er kommet til, er en Mærkværdighed, nemlig Forslaget om en Gældssaneringsydelse. Det er ikke noget nyt, det ser ud til at være laant fra det Forslag om Valutaydelse, som Neergaards Regering fremsatte i 1924. Man foreslog dengang en Valutaydelse efter samme Mønster med Udstedelse af Obligationer for Beløbet. Der er ogsaa den Mærkværdighed, at den socialdemokratiske Ordfører i 1924, den nuværende højtærede Statsminister, kaldte dette Navn et skruet Navn. Der er den Forskel mellem Valutaydelsen i 1924 og den Gældssaneringsydelse, som den nuværende Regering foreslaar, at Valutaydelsen ikke var nær det Beløb, det nu drejer sig om; nu drejer det sig om 100 Mill. Kr., saa hvis det var skruet dengang, er det nu skruet noget mere over Gevind.

Lægger man til disse 100 Mill. Kr. den anden Skat paa ca. 25 Mill. Kr. om Aaret og ser, hvem der skal have Gavn af disse

Beløb, er det, som nævnt i Bemærkningerne, de 110 000 Landmænd, ca. Halvdelen af danske Landmænd, der skal have Adgang til at dele denne mægtige Kage. Det er ikke meget, hvis man regner enkeltvis, det drejer sig gennemsnitlig om ca. 1 125 Kr. for hver Ejendom, Staten laaner Penge.

Der er blevet fremsat den Betragtning af Ordførerne for Venstre, de Konservervative og Det frie Folkeparti, at man ikke kunde gaa med til den foreslaaede Form for Rentetilskud, men derimod til Gældssaneringsydelsen. Jeg kan ikke se, at der er nogen Væsenforskel derpaa; naar man laaner Penge ud i de første to Aar til 1½ pCt., men giver 3½ pCt. i Rente, bliver Forholdet i Virkeligheden akkurat det selvsamme.

Gennem hele den Tid, Socialdemokratiet har agiteret her i Landet, har man hævdet, at man altid vilde udskrive Skatter paa de velhavende og bøde Ulykkerne for dem, der led ilde; nu kommer de endelig og gør et kraftigt Forsøg paa at udskrive 100 Mill. Kr., og saa siger man, at de rige skal have Obligationer for Pengene. Jeg ser ikke Logikken i det. Og der er ingen Væsenforskel paa de 4 store Partier i den Henseende, de mener alle, at Staten har den Opgave. Saa synes jeg ikke, det er redeligt, at man ikke udskriver indirekte Skatter. Det er ogsaa uredeligt, at man giver de rige Obligationer for de Penge, de rige, som man igennem to Menneskealdrer har talt om at beskatte til Fordel for de fattige, og samtidig foregøgler man Befolkningen, at man ved Foranstaltningerne her kan mildne Krisen. Jeg bestrider, at man kan mildne Krisen ved dette. Et Stykke Tid kan man dele ud og flytte fra den ene Lomme over i den anden, men man kan ikke forhindre, at det samme fundamentale Forhold bestaar, og at Krisen bestaar fremdeles.

Hvorfor vender den nuværende Regering sig ikke imod de Monopoler, som bestaar, hvorfor udskriver man ikke Skatter fra de Steder, hvor der opsamles vældige Formuebeløb paa Grund af offentlige Foranstaltninger? Hvorfor vender man sig ikke imod det, der sker i vore Storbyer? Ved Vandringen fra Landet til Byerne sker der mægtige Grundstigninger i Byerne. Her fører man paa samme Maade, som Venstre har været inde paa i mange Aar, en Politik, der øjeblikkeligt skal gavne den nuværende Landbrugsbefolkning, men som i det lange Løb betyder en Fordyrelse af Jorden og besværligere Adgang til Ejendommene, og som i det lange Løb vil drive de unge fra Landet ind til Byerne. Det er en meget